

"KELEIVIS"

PARANKIAUSIAS DARBO ŽMONIŲ
LAIKRAŠTIS, LEIDŽIAMAS
J. G. GEGUŽIS ir DRAUG.
BOSTON, MASS.

KAINA METAMS:

Amerikoje .. . \$1.50
Kitose šalyse (užrubežiuose) .. . 1.75

PUSEI METŲ:

Amerikoje .. . 75 c.
Kitose šalyse .. . \$1.00

Kreipiantis su kokiais nors reikalais į
"KELEIVIO" redakciją arba užsimokant
už laikraštį, visados reikia teip adresuoti:

"KELEIVIS"

28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

"KELEIVIS"

LITHUANIAN WEEKLY

— published by —

J. G. GEGUŽIS & CO.

every Thursday in BOSTON, MASS.

Represents over 4,000 Lithuanians in the
city of Boston, 50,000 in New England
and about 400,000 in United States.

The best Advertising Medium. Executes
all kinds of JOB and BOOK PRINTING.

Translating and Printing in all Mo-
dern Languages.

All Communications should be addressed:

"KELEIVIS"

28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

No. 17

Boston, Mass., 28 balandžio | April 1910 m.

Metas VI.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER FEBRUARY 23, 1905, AT THE POST OFFICE AT BOSTON, MASS., UNDER THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3, 1879.

VISOKIOS ŽINIOS

IŠ RUSIJOS.

Duma užsideda ant 12 dienų.

Peterburgas. — Poniškoji duma užsideda savo posėdžius ant 12 dienų, butent nuo 27 dienos balandžio iki 8-tai dienos gegužės; per tą laiką bus švenčiamos Velykos.

Kunigėlių darbai visur vienodi.

Kitiems gal rodosi, kad pirmieji su klerikalais kovoja tik Lietuvoje. Kur tau! Štai per paskutinį "Lenkų Kultūros Draugijos" suvažiavimą skyrių atstovai prirodė daugybę atsitikimų, kaip kunigai persekioja Lenkijoje visokių pirmieji darbą apskritai, o tos draugijos ypačiai.

Štai vienas iš daugelio atsitikimų. Krušinske (Lenkijoje) pirmieji rupešniū įsteigta moterų ukių mokykla. Rėmimo liaudies pramonės draugija tai mokyklai davė net pašalpą. Bet štai vietiniai klerikalai užsipuolė ant mokyklos vedėjų, kad šie buk platiną tarp mokinių bedievybę, socializmą ir tam panašius dalykus. Ir kuomet vietiniai klerikalai bažnyčiose iš sakyklų perkunus leidė ant mokyklos vedėjų galvų, klėrikų laikraščiuose spausdinosi jau iškeikimai "piktųjų bedievių". Ir klėrikų spiriama liaudies pramonės rėmimo draugija jau atsisakė tai mokyklai pašalpą davusi, o dvarininkai irgi beveik visi jau atsisakė tą mokyklą šelpę. Ta mokykla gi gana plačiai žinoma ir iš jos mokinių yra jau pasižymėjusių žmonių ir visuomenės veikėjų.

Žinoma, dėl tos klerikalų kompanijos mokykla nenustos gyvavus, nes Lenkijos pirmieji rankų nenuleido ir emė rinkti aukas tai mokyklai. Bet visgi tasai atsitikimas parodo, ligi kokio apjakimo prieina kunigai.

Suomijai atimta autonomija

Šiomis dienomis caras išleido manifestą, kuriuo panaikina Suomijos autonomiją, o paliekama tik savyvalda. Suomijos seimui palikta teisė spėsti tik apie vietinius reikalus (kelius, tiltus, mokyklas ir p.), apie visą gi kitą gali išreikšti tik savo nuomone. Sprendžia gi — Rusų Valstijos Duma ir Taryba, o užvirtina caras. Į Dumą gi suomiams busia leista išsirinkti sau 4 atstovus, o į V. Tarybą — vieną. Ligišol Suomija turėjo savo mokesčius, savo pinigų, net rusų kariuomenę netarnaudavo. Dabar gi visa tai iš Suomijos atimta. Suomiai dėlto naujo įstatymo labai sujudo: daro įvairius susirinkimus, siunčia peticijas ir t.t. Visur kalba, kad rusų vyriausybė pasielgė neteisingai. Nei į Dumą, nei į Tarybą suomiai savo atstovų nežada siųsti.

Šveicarija išdavė apgavikus.

Pargabeno iš Šveicarijos šiomis dienomis Landfordą ir Eftanovičį, kuriuodu perreitą rudenį apgaulingu būdu buvo išmėję iš Rygos bankų 80,000 rub.

Oi, tos moteris.

Liepojus. Kovo 18 d. Liepojaus apskričio teismas nuterė 6 metams katargos pačtoraus Jono Kliavės pačią, Oną, ir jos mylimąjį Mykolą Liaudanskį užtai, jog ji buvo susikalbėjusi su šituo savo numylėtinui naktį į rugsėjo 8 d. 1909 m. išgauti apdraudžiamą sumą 500 rub. iš Rusiškiosios Apdraudžiamosios Draugijos, ir norėjo sudeginti savo vyrą tą naktį ir apipylę spiritu sieną ir namų duris, kame miegojo jos vyras. Teičias sudeginti nepasiekė. Jonas Kliavė padarė dar mažai teusišdegus namui ir užgesino ugnį. Aišku, jog jo pati norėjo jį sudeginti; nors per jos ištvirkimą vargšas daug prikentėjo ir nemažai turto nustojo ir namus praskolino, teičias teisme prašė prokuroro, kad sumažintų jo pačiai pabaudą. Ji gavo 6 metus katargos.

Bevelinis telegrafas.

Šito telegrafo reikalas jau seniai pripažintas Rusijos ir svetimų kraštų jurininkų, bet labiausiai tuo rupinantis Vokietijos. Vokietijos kanceleris šitą šito reikalo jau seniai esąs susinešęs su Peterburgu ir padavęs visą taisymsamą. Bet Peterburge vis dar neesą tikrai to viso sumanymo permanę, todėl ir neesą davę Vokietijai paskutinio atsakymo.

Nušovė miškasargi.

Ryga. — Kurtengofio miške vietinis sargas užtikto bešaudant tetervinius. Slapukai išpradži pradėjo bėgti; bet, kada sargas į juodu šovė (nepataikė) ir emė šaukti, kad sustotų. nes jis juodu vistiek pajįstas. tuomet slapukai atsiskukė šovė į jį patį ir persovė jam koją; paskui priejė artyn prie pargriuvusio sargo suvarė jam vieną šuvį į nugarą. kitą į pilvą ir pabėgo. Miškasargis netrukus numirė, bet subėgusiems ant triukšmo žmonėms suspėjo pasakyti, kas buvo tuodu šaudytoju. Vienas netrukus liko suimtas.

Pavydėjimo tragedija.

Kišiniove, prokuroro padėjėjo bute, ištiko kruvina drama: policistas nušovė savo gražuolę pačią, gyvenusią už tarnaitę pas prokuroro padėjėją, ir paskui patsai nusišovė.

Vagių nubaudimas.

Sodžiuje Baraktuose, Vasikovo apskr., visą rudenį ir žiemą buvo dažnai vagiama, užpuldinėjama ir plėšiama. Betgi piktadarių surasti niekas negalėjo, nors pažvalga puolė ant 3 vietinių sodiečių. Pagalios balandžio 1 d. paktiniai užtikto vienoj grin-

čioje sandelį vogtų daiktų ir visi trys įtariamieji liko suminti ir uždaryti arešto butan prie valsčiaus.

Gandas apie jų suėmimą greitai pasklydo po sodžių ir į raštinę pradėjo rinkties žmonės. Susiję kas tik galėjo, ir pareikalavo išduoti jiems vagis. Viršaitis atsiskė. Tada minia išlaužė arešto duris, išsivilkė vagis ir pradėjo juos mušti ir kankinti. kaip tik kas sumanė. Juos mušė kumščiais ir pagaliais; mindžiojo kojomis, pakylėdami metė žemėn, pakoliai nelaimingieji nenusibaigė.

Apvogė dumas atstovą.

12.000 rublių buvo ištraukęs vienam Peterburgo teatre iš V. Dumas nario grafo Reiterio kišenės tulas žydas Briaudė; bet umai suskato įjieskoti ir vagilių policija sugriebė beeinantį per duris iš teatro. Matyt, tam reikėjo pinigų.

Revoliucijos muzėjus.

Peterburge įsteigta keistas muzėjus — sudėti ateičiai visiems uždraustų Rusijos revoliucijos laiko spaudinių pavyzdžiams, laikraščiams, knygoms ir t.t.

Suviliojo mergaitė.

Tiflisas (Kaukazas). — Pernai metais liepos mėnesį vienas lietuvis, iš Tifliso parvažiavęs Ukmegės pavietan kieminėtis, prisikalbino vienai mergaitė važiuoti su juo Tiflisan. Jau bekeliuojant tasai žmogus norėjo subiauryti tos mergaitės nekaltybę, bet kuomet ta smarkiai pasipriešino, tai tasai nedorėlis pardavė kokią armėnui už 300 r. tą mergaitę į paleistuvystės namus. Tai mergaitė pasakė, kad gerą vietą gavusi, ir ji (mergaitė), nieko blogo nemanydama, nukeliavo su tuo armėnu tarinybon. Apsžiūrėjo tik tuomet, kur ji pakliuvo, kada atnešė šeimininkė drapanas ir... pamatė kitas tokias jau "tarnaites". Iš susikrimitmo pradėjo visu balsu parpuolusi verkti. Jos laimė, kad tuo laiku pasipainiojo tame name koks tai studentas, kuris užgirdęs verkiančią, butinai užsispyrė, kad ji "įleistų pažiūrėti verkiančios ypatos." Ir tas studentas pasigailėjo tos mergaitės ir liepė paleisti. Armėnas prašė dar, kad tylėtų, bet studentas reikalavo paleisti ir gana. Tuo tarpu mergaitė dar labiau pradėjo šaukti ir langą daužyti. Subėgo policija ir norėjo mergaitę suminti, bet studentas užstojo, pagrasino gubernatorium, teismu, ir policija, turbūt pabugusi, atšoko, ir studentas tą mergaitę išvedė laisvėn.

Daug bombų.

Ozurgetų apskrityje (Užkaukazijoje) kalno urve užėjo keturias skrynias, pilnas vatorių bombų, kurių išviso su-skaitė 54.

ŽINIOS IŠ VISUR.

Vatikanas bijo laikraštijos.

Roma. — Apleidus Rooseveltui Italiją, Vatikanas išreiskė norą, kad visų Amerikos laikraščių ir magazinų, kuriuose bus kas nors rašyta apie įvykusį tarp Roosevelto ir popiežiaus incidentą, po vieną egzempliorių būtų prišiesta į Vatikaną, nes "bažnyčios galva" nori žinoti, kaip atsiliepi ant to Amerikos visuomenė. Iš tos priežasties Vatikanas tapo užverstas amerikoniškais laikraščiais ir magaziniais, nes kokios pakraipos laikraštis nebūtų kiekvienas patalpino šiekios ar tokios nuomonės straipsnį apie tą atsitikimą.

Da vienas žudymo išradimas reikalingas.

Berlynas. — Garsinga ginklų išdirbimas firma Krupp, Essen'e, pajiesko išradėjo, kuris išrastų tokią prietaisą, kad su pagelba elektros butų galima šaudyt. Paduodama nuomonė, kad smarkiai elektriską srovę būtų galima paleisti tiesiai į tolyn, kintinti karškus laivus arba į viršų, sprogdinti orlaivius; kitais žodžiais sakant — padaryti perkuną. Daugelis žmonių jau galvoja apie tai.

Naujas oro milžinas.

Berlynas. — Naujas oro milžinas — baisiai didelis geležinis lėktuvas — pradėtas statyti Trevese. Laivas visas bus iš geležies; neš 60 žmonių su greitumu 50 mylių į valandą. Jo išradėju yra nekoksai Anton Border. Lėktuvas bus 410 pėdų ilgio ir svers apie 30 tonų. Tas naujas oro milžinas bus varomas penkiais motorais, kurių spēka lyginsis 480 arkliams.

Rengiasi prie sviato pabai-gos.

Keli mėnesiai atgal, kun. F. W. Stanford, iš Lisbon. Me., nuvažiavo į Jeruzalemą; buvo tuomet spėjama, jog jis važiuoja parsivežti "Dvasios šventos draugiją", kuri jau tenai išvažiavo keli metai atgal, bet dabar kun. Stamford rašo, jog jis su visa ta draugija eis ant kalno Shiloh ir lauks tenai sviato pabaigos.

Kalnas Shiloh guli 20 my-lių nuo Jeruzalemo į žiemius.

Apie 1,400 metų prieš Kristų tenai buvo didelė žydų šventinycia; miestas likos sunaikintas 600 metų p.K. ir dabar randasi tik griuvėsiai, kuriuos kasmetai lanko krikščionių kunigai ir semia iš jų dvasišką įkvėpimą. Gal skaitytoms tas išrodys keista, kad krikščionių kunigai, kurie taip niekina žydus, važiuotų įjieskoti sau įkvėpimo jų bažnyčios griuvėsiuose? Bet tame nėra nieko keisto. Dvasiškieji mūsų tėvaliai, neturėdami ko veikti, o pinigų turėdami daugiau negu pinigų, gali važinėti, nes namie miegoti šiems labai nusibosta.

Orlaivininkų lenktynės.

London. — Šiomis dienomis čia eina orlaivininkų lenktynės. Lordas Northcliffe paskyrė \$50,000 dovanų tam, kuris nuleks nuo Londono iki Manchesteriui. 186 mylias be jokių kliučių. Višiams norisi 50 tukstančių laimėti ir prie to da garbę sau įgyt. Ligišol toliausiai nulekė Claude Graham White; jis padarė 112 mylių bėgįje 4 valandų ir 20 minučių, bet kovodamas su dideliu vėju susigadino lėktuvas ir turėjo nusileisti.

Revoliucija Chinijoje.

Jau trečia savaitė kaip Chinijoje dega miestai ir liejasi kraujas. Priežastimi to sukilimo iš vienos pusės yra pabrangimas pragyvenimo, o iš kitos — krikščionių misijos. Mat, misijonieriai niekieno nekviesti važiuoja ir skelbia tarp chiniečių krikščionybę. Žmonės, prispausti valdžios ir bado, teip įmiršo prieš tuos neprašytus svečius, kad pradėjo persekioti jau netik misijonierius, bet iš eilės visus svetimtaučius. Mieste Hankau ir apilinkėj Čang-Sa likos sudegintos visos europiečių įstaigos. Francuzija, Anglija ir Amerika nusistė karškus laivus apgimui savo pavaldinių ir jų turto, bet tas nedaug pagelbės, nes revoliucija platinas po visą šalį.

Prie revoliucionierių prisidėjo daug ir kariuomenės. Balandžio 23 d. Hankau mieste nukirsta 13 vadovams galvas, bet tas tik daugiau pakurstė riaušes.

Patvinys Serbijoj.

Belgradas, Serbija. — Vanduo da nepuola. Nuo pradžios patvinimo prazuvo jau 95 žmonės ir sunaikinta ke-liolika sodžių. Nuostolių jau apskaitoma ant \$2 500,000 (pustrečio milijono dolerių). Apie 200 žmonių sužeista.

10,000 žydų bus išvaryta iš Kijevo.

Berlynas. — Iš Kijevo čionai praneša, jog nuo Stolypino gauta įsakymas, kad bėgyje 5 dienų, skaitant nuo balandžio 23 d., iš Kijevo būtų išvaryta 10 tukstančių žydų, kurie tenai apsigyveno be tam tikro valdžios leidimo. Vietinė policija įsakymą turi išpildyti į penkias dienas.

Suėmė 45 revoliucionierius.

Havana, Kuba. — Susekta suokalbį prieš Gomezio valdžią ir suimta 45 revoliucionieriai — suokalbinkai. Ju tarpe randasi generolas Everisto Estenez, vadas negrūprigulmybės judėjimo. Jo suėmimas neapsakomai sukurstė negrus ir laukiama riaušių.

Caro pusbrolis pavojuje.

London. — Iš Peterburgo čionai telegrafuoja, jog Mikės pusbrolis, didis kunigaikštis Mikalojus per plautą tik išsisuko nuo mirties. Grįžtant jam iš Sevastopoliaus užsidegė jo vagonas. Ugnis likos užgesinta ir kunigaikštis persėdo į kitą vagoną. Neužilgo užsidegė ir tas. Vėliau pasirodė, jog visi vagonai aplaistyti smarčiai degančiais chemiškais skystimais.

IS AMERIKOS.

Garsus juokdarys numirė.

Danbury, Conn. — Pereitoj savaitėj numirė čia Mark Twain, garsus amerikony juokdarys. Lietuviams jis nieko gero nėra padaręs ir todėl mažai jiems žinomas, bet tarp amerikony nerasi-me tokio žmogaus, kuris jo nežinotų iš humoristiskų jo raštų; todėl jo mirtis sugradino visą šalį, o buržuaziją ypatingai, nes Mark Twain pats tokiu buvo ir jo raštai, nors ir humoristiski, daugiausiai buržuaziško skonio.

Plėšikai juokdariai.

Philadelphia, Pa. — Nakties laiku plėšikai įsiveržė į Abrahamo Rosenbergo čeverykų sąkrovą, susprogdino geležinę šėpą, pavogė apie \$1.295 ir išeidami paliko šitokio turinio raštelį: "Tikimės jūsų biznį sujungti su savo."

Atrado 6 lavonus.

Amsterdam, Ohio. — Vietinė Younghiogheny and Ohio Coal Co. kasykloj atrado šešių angliakasių lavonus, kur anadien ištiko eksplozija ir užgriuvo sujudinta žemė kasykloj.

Tiesos neužgina vogti.

Washington, D.C. — Charles D. Northon, valstybinio izdininko pagelbininkas, pasakė, jog už išiekvojimą visuomenės pinigų iš Jungtinių Valstijų izdo, kaltininkas negali but nubaustas, nes Jungtinių Valstijų įstatymuose visai nėra tokio paragrafo, kuris draustų išvogti visuomenės pinigų. Jeigu keletas susitarė vogti, tai jie gali but nubausti tikai už konspiraciją (suokalbį).

1,000,000 ateivių.

Washington, D. C. — Sulylg dabartinės ateivystės sriovės, valdžia tikisi, jog šita angliakasių minia Avella, Pa., miestelyje išvilko iš lovos Jurgi Rabišą ir visą sukurvinus nukryžiauvojo. Kasyklų superintendentas nūmė nelaimingąjį nuo kryžiaus ir davė žinią policijai. Rabiš nuvežtas į ligonbutį tuojaus numirė. Jis buvo Pittsburg & Washington Coal Co. kasyklų viršininku. Pasigėrė fanatikai įspaudė ant jo galvos spygliuotą kamuną, o kada spygliai sulindė į kuną ir per veidą pradėjo tekėti kraujas, pastatė siurkštų kryžių ir priėjo prie jo savo auką paskui per delnus varė vinis. Po to, apie porą valandų apie kryžių šokinėjo, giedodjo šventas giesmes, svaidė akmenimis ir peiliais įpaustė sąnarius.

Mirs elektriskoj kedėj.

New York. — Albert Wolter, 18 metų amžiaus vaikinąs, apkaltintas už nužudymą penkiolikos metų mergaitės, Ruth Wheeler, bus nužudytas bėgyje 4 dienų, tarp 23 ir 27 d. balandžio, Sing-Sing kalėjime ant elektriskos kedės.

Perdaug kalbama apie džiovą.

Lynn, Mass. — Draugija, kuri už tikslą turi sau pasi-stačius kovoti su džiova kreipėsi į vietinius kunigus, kad jie pavelytų surengti sąnau parapijose paskaitas apie džiovą, kad žmonės žinotų, kaip nuo to baises priešo apsisaugoti. Sv. Povylo pa-

rapijos klebonas ant to pasakė: "Perdaug jau kalbama apie tą baisų džiovos naikini-mą" ir paskaitos rengti nepavėlijo.

Bet reikėtų to klebono paklausti, ar neperdaug jis kalba apie Abramo karalystę ir kas nedėdienis vis tą pačią pasaką atkartoja.

Suaresštavo stirną.

Providence, R.I. — Pereitoj savaitėj vietinė policija padarė labai įstabų areštą, sumimdama vieną iš nekalčiausių ant žemės gyvuną. Buvo tai nežinia kaip užklydusi į miestą stirna. Užklupta žmonijai, ji perplaukė per upę ir įbėgo į vieną krautuvę; čia policija ją suėmė ir nusivedė į nuovadą. Ji sveria 150 svarų.

Užsidadys visos dirbtuvės.

Laikraščiai praneša, jog Pittsburgo maišyto metalo darbininkai nutarė birželio 30 d. apskelbti visuotiną streiką, kad užsidadytų visos tos rūšies dirbtuvės. Birželio 30 d. sukaks apskriti metai, kaip streikuoją blėtos dirbėjai ir kompanija nepasiduoda; taigi kada užsidadys visoj šalyje tos dirbtuvės ir pritruks blėtos, tai darbininkai tikisi, kad tuomet korporacijos bus varu priverstos taikytis su darbininkais.

Kunigo Skuliko nupuolimas

Chicago, Ill. — Aukštos garbės kun. Skulik, teologijos daktaras, kuris anuomet buvo nusivedęs ant "nešparų" į viešbutį 15 metų mergaitę ir tapo suareštuotas, nupuolė kaip nuo tilto. Vyskupas išvarė jį iš parapijos ir atėmė prabaštystę; dabar, nabagas, nuvažiavo ant farmos į Alabamą, kur už "pakutą" per visą vasarą dusaus ir svajos apie tą gražią chigagietę ir nenusisekusią "nešparinę".

Nukryžiauvojo žmogų.

Wheeling, W. Va. bal. 23 d. — Taip ir paputė čionai biblijinių laikų barbarizmo ir žveriskumo vėjas, kada girta angliakasių minia Avella, Pa., miestelyje išvilko iš lovos Jurgi Rabišą ir visą sukurvinus nukryžiauvojo. Kasyklų superintendentas nūmė nelaimingąjį nuo kryžiaus ir davė žinią policijai. Rabiš nuvežtas į ligonbutį tuojaus numirė. Jis buvo Pittsburg & Washington Coal Co. kasyklų viršininku. Pasigėrė fanatikai įspaudė ant jo galvos spygliuotą kamuną, o kada spygliai sulindė į kuną ir per veidą pradėjo tekėti kraujas, pastatė siurkštų kryžių ir priėjo prie jo savo auką paskui per delnus varė vinis. Po to, apie porą valandų apie kryžių šokinėjo, giedodjo šventas giesmes, svaidė akmenimis ir peiliais įpaustė sąnarius. Tas sudrebinantis faktas tegul atidaro draugijai akis ir parodo, prie ko veda skelbiamas mūsų dvasiškijos fanatizmas; da syki tegul parodys, kaip blėdingas draugijai juodasai mokslas.

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu.

— Ko taip žiuri, vaike?
— Baisiai atsimainęs esi, tėve. Nė kiek į gyvą žmogų nepanašus.

— Gali but, vaike, labai daug mislijau per tą laiką, kaip su tavim persiskyriau.
— Gal ir man pasakysi apie ką taip sunkiai mislijai, kad net sublogai.

— Tai ką čia pasakosi, tu pats žinai.

— Ar tu mane už burtininką laikai, jeigu manai, kad aš tavo mintis galiu žinoti?

— Mat, pereitą sykį tu pasakei, kad pasaulyje labai mažai protingų žmonių yra, tai man labai rupėjo, prie kokių tu mane priskaitai. Mislijau visai: ir vaikštinėdamas, ir atsigulęs—nieko nesupratau. Kaip pažūriui—yra tokių, kur nė tiek nežino, kiek aš, bet kaip pamislinu, tai ir aš nieko nežinau.

Kaip tu, vaike, man aiškini ką nors, tai aš, rodos, viską suprantu, bet jeigu man reikėtų tą patį išaiškinti, tai ne pradėt negalėčiau.
— Žinai, tėve, žmonių priežodį: jei du žuikiu šausi, tai nė vieno negausi? Jeigu tu apie viską ant syk mislysi, tai 500 metų gyvenk, ir tai nieko nesuprasi. Kad suprasti kokį dalyką, tai reikia ant jo apsisistoti ir su atsidavimu tyrinėti. Kada vieną pažinsi, tuomet imk kitą. Tokiu būdu tu įgysi mokslą. Ir aš taip mokinausi. Mokyklose paprastai mokina kelių dalykų, ant permainos, nes vienas per visą dieną labai nubostų, bet tu nesėdėsi visos dienos prie knygos. tau negali nusibost.

— Na, o kaip tau rodos, Maikie, ar aš galiu da išmokyti? — Kodėl ne? Juk skaityt tu moki. Bet jeigu nemokėtum, tai ir skaityt gali da išmokyti. Laiko nesigailėk mokyti. Tik vieną sykį gyvenimui pasakyk—stengkis jį pažinti. Jei dienomis laiko neturi, mokykis vakarais. Nedamegok, nedavalgyk, o mokykis. Aš irgi neturėjau liuso laiko, o vienok išmokau. Tu vėrai, budavo, o bažnyčia, o aš pasislėpęs kur skaitau mokslišką knygą.

— Už tai tu tokis bedievis ir esi
— Su dievotumu, tėve, šian dien pasigirti jau negali. Ražančių atkalbėti kiekvienas gali pataikyti, bet tegul tas jau palieka davatkom, kurios nieko naudingesnės atlikti negali. Ir tu, tėve, su laukęs nedėdienio nečiupinėk jo taip ilgai, geriau mokykis, o mokslas palengvins tau gyvenimą nors ant senatvės.

— Aš žinau, vaike, kad mokslas yra geras daiktas, vienok bedieviu likti aš nenoriu, o ypač dabar jau ant senatvės. Ligšiol gyvenau gerai, tai dabar ištvirkti jau baisu... O pagalios, ką man tas mokslas gali duoti? Profesorium aš jau vistiek nebūsiu...

— Ar gi tau nesunku, tėve, kada tu žiuri į pasaulį ir nesupranti jo? Tu matai rytoje tekančią saulę, o vakarose ją nusileidžiant; ant rytojaus ji vėl pasirodo ry-

tuose ir vėl keliauja į vakarus,—tu tą aiškiai matai, bet kaip tas pasidaro, tu nežinai. Ir argi tave tas nežinojimas nekankina? Tu jauti, kad purčia vėjas; kartais jo visai nėra, o kartais toks smarkus, kad namus nuneša, medžius laužo; sykį jis pučia iš vienos pusės, kitą iš kitos, bet kaip tas pasidaro, nežinai. Pažiūri ant pievos, čia žaliuoja žolė, tenai auga medžiai, bet kaip tas pasidaro, ir kam tas reikalinga, tu nežinai. Tu girdiant galo varpo gaudimą užgavimą, tu girdi, kaip jis dejuoja ir per tavo kūną eina šurpuliai, bet ar tu galėtum išaiškinti, kokiu būdu tas balsas pasiekia tavo ausis? Ir kodėl tas ant tavęs daro tokį įspūdį? Negali, tėve. Ir kur tik tu nemestum savo akių, visur prieš tave paslaptis. O tu nenori da mokyti.

— Žmogus, vaike, visų tu paslaptį ir negali suprast, nes tai Dievo galybė.
— Matau, kad tu visai virsti į atgaleivį, tėve. Lik sveikas.

Reikale SLA. visuot. balsavimo.

Garbi „Kel.“ Redakcija! Gal busite malonūs duot vietą jūsų laikraštyje mano atsiliepimui, kadangi „Tėvynė“ kaip maskoliška duma, tai atidaroma, tai vėl uždaroja ir šiuo žygiu ji visai uždaryta visuomenės balsui. Kadangi visuotinio balsavimo priešai daug yra kalbėję, nurodydami tik jo bledingumą, tad neįskentęs ir aš daviau atsakymą per „Tėvynę“ vienam visuotinio balsavimo kritikiui, bet redaktorius ilgai jo netalpino, o ant galo duodamas man atsakymą uždarė ir skiltį kalbėt apie tą klausimą. Aš čionai klausiu visų visuotinio balsavimo priešų, ar bus kas blogo, jei žmonės žinos apie savo draugijos reikalus? Juk jie patys sudeda tenai turta, tai kodėl turi but nuo jų slėpama? Visos prispaustos tautos stengiasi išsiliusuoti ir turėti savyvaldą, o mūsų tautos vadai per amžius nori laikyti savo brolius pavaldiniais. Jeigu mūsų visuomenė ir nemokėtų naudotis visuotiniu balsavimu, tai vadovai ją turi išmokyti. O dabar visuomenė nori, bet vadovai neleidžia. Negalima su vienu mėnesiu išmokyti žmonės balsuoti—mokykit du. mokykit tris—ir ji išmoks. Juk kiekvieno daigto žmogus turi mokyti, o jūs norit, kad nesimokytų žmonių balsuoti! Visuotinas balsavimas bausis gali but tik kapitalistams, žmonių išnaudotojams, bet darbininkams jis geriausias ginklas prieš skriaudėjus, todėl ir turim jo mokyti. Sakoma, kad visuotinas balsavimas tik agitacijai duoda vietą. Stebėtina, kodėl taip bijoma agitacijos? Agitacija paprastai vedama tik prieš tą, kas visuomenę yra negeistinu. Kodėl tad jūs, garbūs SLA viršininkai, bijot tos agitacijos? Jeigu jūs teisingai elgsitės, tai galit but užtikrinti, kad prieš jus niekas priešingos agitacijos nevarys. Jūs patys norit agitatuoti, o žmonėms nevalia. Prieš 21-mą seimą Chicagoje, neesant visuotinio balsavimo, buvo varoma plati agitacija (ir man teko but ant vieno tokio seimuko drugstorių) prie gerimų, kad 22-ro seimo nepaleisti iš Chicago ir kad visa centro aldyba būtų išrinkta iš Chicagoiečių. Viena ypata pasakė, kad:

jeigu jūs paleisitė SLA iš Chicago. tai aš jum mažiau siai 1,000 sąnarių atitrauksiu. Aš da pasakiau, kad mums nerūpi iškur bus išrinktas centras, bet kad tik būtų geri žmonės; mums ne miestai, bet SLA. ir tauta turi rūpėti. Sumanim buvo V. Černiaucakas ir J. Žvingilas ir mes tuos pasidaro, nežinai. Ar tai neagitacija? Aš paskutiniu kartu atsiliepiu į visus SLA narius, kad jie įvestų visuotiną balsavimą. Jeigu jie nori SLA gerovės, tegul patys ji valdome. Katrie teisingi ir geri žmonės, teisingai tarnauja SLA. tai tuos ir visuotinas balsavimas parems.

Dabar sutaisyta SLA konstitucija, tai ne konstitucija, bet tiesiog cariški įstatymai dėl pavaldinių, daugiau nieko. Jeigu tokią „konstituciją“ SLA priims, tai SLA grėsia greitas gruvimas; aš pirmas tada ji pameisi; aš nuo caro ištrūkęs noriu liuosai atsiliepti, kam man pačiam dėtis tokis jungas, kokį „konstitucijos“ dirbėjai rengia? Tie įstatai duoda neapribuotą saulvalę centro valdybai: narius apkrauti mokesčiais, spenduoti ir išbraukti. Viršininkai važinėsis už SLA pinigų ir tik davinės kuopoms įstatymus. o nepaklausys kas, išdrįs kas tokią saulę sukritikuoti—tuojau spenduos ir išbrauks. Tai ne vienijimos lietuvių. bet ar dymas ir noras. turbūt, jiems išsiskirsčius ju centus suėst. Tik pagalvokit draugai!

Juozas Gvazdinskis.

Pagal laikraštinių susivaišavimų nutarimo, pašaliniai laikraščiai neprivalo kisti į tokių organizacijų reikalus, kurios turi savo organus. Bet jeigu strapsnis paliečia visuomenės reikalus, jeigu po jo pasirašo autorius, o organo redaktorius jį atmes tai tuomet gali jau kiekvienas laikraštis patalpinti. Su lyg to laikraštinių nutarimo, šitas strapsnis irgi neturėtų tilpti „Keleivyje“, nes jis paliečia reikalus Susivienijimo, kuris turi savo organą. Kad neperžengtų laikraštinių nutarimo, gavę šitą strapsnį pasiuntė „Tėvynę“, bet pastaroji mums jį sugrąžino. paaiškindama, jog artinantis seimui turi labai daug raštų ir negali visko sutalpinti. Red.

LAIKRAŠČIU PERŽVALGA.

„Lietuvos Žiniose“ eina diskusijos apie tikėjimą. No. 22. kun. J. Šepetys straipsnį „Ne pas jus išganimas“ tarp kitko sako:

„Dabar pažūrėkime, kas yra katalikybė ir jos skelbimai? Dabartinė katalikybė įsikuniojo klere (kunigijoj). Seniai jau praėjo tie laikai, kuomet visi žmonės buvo bažnyčia. Dabar bažnyčia—tai kleras. Kur kleras, ten Kristus; kur vyskupas, ten išganymas; kur popiežius, ten neklstanti tiesa. Kas kunigiją užgaus—tas užgauna ir smėžia tikėjimą. Kunigas stovi ant parapijos; jis ne tarnas jos, bet ponas; jis valdo žmones; jis žmonių teisėjas. Kunigų valdo vyskupas, vyskupa—popiežius. Kaip matome, tai vergų valdymas vergais. „Katalikybė pametė Kristaus pamatus (artimo meilę), sustojo ant vietos ir suakmenėjo; o kadangi šis pasaulis pasliko tolyn, pirmyn, ji užsiliko užpakalyje tolyn—žengimo ir tapo neprieinama naujo gyvenimo reikalavimams. „Katalikybė neskelbia ramybės ir broliškų meilės, bet gieda ozaną ne-

pykantai ir mirčiai. Ji vietoj palaiminimų mato praieikimus ir išpila pamazgų asuocius ant galvų žydų, protestantų ir visų pirmievių...“

„Kleras visuomet ir visur įieškojo sau tiktai naudos ir valdžios; jis tarp visokių atsitikimų mokėjo pasinaudoti, kad tvirčiau pastatytų ir įremtų savo valdymo pamatą. Jei reikėjo, jei buvo regima nauda, kleras skelbė šovinizmą, kaip tėvynės meilę. Jei reikėjo, šlaistės ir glaudės prie darbininkų, keikdamas nuosimčius, žydus ir mammoną. Jei reikėjo, kleras linksmino pavargelius ir elgetas, išskeldamas ir padanges skriaudas, purvyną ir bemokslingumą. Bet tankiausiai kleras ėjo kart su šio pasaulio galingiausiais ir didžiūnais...“

Tegul „Keleivio“ skaitytojai nemano, jog tai žodžiai kokio „bedievio“. Ne, tai žodžiai kunigo, tiktai kunigo protaujančio. Jam rūpi tikėjimas, bet jis mato, jog tas tikėjimas per daug toli atsiliko nuo gyvenimo ir jaunuomenė nuo jo šalinasi; lietuvių inteligentija, galima sakyti, jau kaip ir pertraukė ryšius su bažnyčia; su žiburiu reikia pajieškoti, kad atrasti tikintį inteligentą. Didžiūma mūsų kunigijos kaltina už tai socializmą ir koncentruoja visas savo pajegas kovoti su juo. Bet kun. Šepetys rimčiau į tą dalyką žiūri ir mato, jog tame nekalta nė socializmas, ne kas kitas, tik pats tikėjimas. Kaip tik žmogus pakilo aukščiau už beždžionę, pas jį tuojaus atsirado ir tikėjimas. Laikui bėgant jo protas lavinosis ir gali-gale, tas pirmutinis tikėjimas jam pasirodė klaidingas; jis jį pametė ir pradėjo garbinti kitokius dievus. Bet atėjo nauji žmonės, ištyrė tų dievų ypatybę, pasirodė, jog tai paprasti daiktai—ir tas antras tikėjimas teiggi sugriuvo. Žmonės pradėjo garbinti tuomet tokius dalykus, kokių da negalėjo suprasti, kokių paslaptis jiems rodėsi dievyse. Mirusių tikėjimų galima priskaičiuoti labai daug, bet ne tame svarba, kad jų daug, o tame—kad kiekvienas jų buvo geras ir kiekvienas atgyveno savo amžių ir mirė. Katalikų tikėjimas savo laiku buvo vienas iš tobuliausių, bet ir jis jau pražilo... Ir laikas. Beveik du tūkstančiai metų, kaip jis gimė; gyvenimas jau toli, toli nuo tų laikų nužengė pirmyn, o jis vis da ant vietos. Kunigija, vietoj eiti su gyvenimu pirmyn ir neštis kartu tikėjimą, bando priristi prie jo visą progresą ir sedėti ant vietos. Kun. Šepetys aiškiai tą viską mato ir sako:

„Jūs gerai suprantat, kad jei XVI amžiuje nuo vieno tiktai perskaitymo biblijos atpuolė nuo katalikų bažnyčios trečia dalis jos išpažintojų, tai šiandien gali but da blogiau. Dėlto iš visų įiegiu jus užginat visoki tyrinėjimą tikėjimo dalykuose, dėlto jums reikalingi indeksai. Bet man regis, kad kariaudami su protu, tyrinėjimo laisvę ir žmogaus minčią, jūs patys rengiate sau maistą, patįs sujudinat savo trobos apačią...“

„Taigi man regis, kad kiekvienas neįskreiptos sąžinės ir sveiko proto žmogus, kiekvienas ne reformų kunigužiot, kurs tebekovoja senais surudijusiais ginklais, pasakytų sau: „jei trobos apačia juda, baisyku gyventi tokioj troboj, kad nesugriūt ir rupintusi ją pertaisyti.“

„Rygos garse“ (No. 20) tulas p. A. eimanuoja, kad mūsų literaturoj visai nėra tokių raštų, kurie pamokin-

tų jį doros. Jis pataria raštininkams rašyti kuodaugiau siai apie dorą.

„Nėra šviesos“, jis sako, „nebūs nė doros, o kur nėra doros. ten nėra nė duonos, o be duonos žmonės lieka žvėrys, plėšikai... Dėlto raštininkai turi atminti, kad jų raštai būtų ne tamsa žmonėms, bet šviesa...“

Na, kas gali p. A. peikti, kad jam užsiorėjo doros, o raštininkai kaip tyčia ima ir nerašo... Ar ne šelmiai! Ar gi tai toks jau sunkus darbas parašyti kelių tomų knygą apie dorą? (Mažučią knygėlę p. A. nenori.) Ponui A. rodos, kad jeigu kas pabriežia nuo 12 pusl. apysakute, tai gali parašyti ir tokią knygą, kaip K. Markso „Kapitalas“. Teip, raštininkai kalti, kad jie nebando, o rasit pas mus Marksų ir Tolstojų daug yra, tik jie nepasirodo. Toliau jis sako:

„Dora šiandien pas mus teip nupuolusi, kad jau jos nebežymu. Ir kas ją gali atkelti? Ir kaip? Apie tai reikia rašyti kuodaugiau siai...“

Čia jau visai kiteip skamba. Iš pradžių pasakytą, jog mūsų literaturoj nėra doros mokinančių raštų, reikia apie tai niekas da nerašė, o toliau jau išeina, kad dora ir pas mus yra buvus kitados, bet dabar jau ji nupuolusi, ją reikia pakelti. Tik kažin, kada tas „nupuolimas“ įvyko? Reikėtų parengti tam tikrą apvaikščiojimą.

Mums gi rodos, kad dora kila kartu su civilizacija. Jeigu šiandien pas lietuvius dora stovi da žemai, tai tik dėlto, kad žemai stovi civilizacija. Bet seniau pas mus nebuvo da nė tokios civilizacijos, kokio yra šiandien; pagal to galimą spręsti, kad tuomet ir dora buvo menkesnė už šiandienę. Laikui bėgant ir kilant civilizacijai laipsniškai kila ir dora. Bet iš kur p. A. iškasė, kad pas mus dora nupuolusi?

„Vienybė Liet.“ (No. 15) praneša, jog Brooklyno lietuvių galutinai jau nutarė apvaikščioti Žalgirio mušį, kur 1410 metuose, liepos 15 d., lietuviai su lenkais ir rusais sumušė kryžiečius ir galutinai panaikino jų zokoną. Nuo to laiko siemet sukanka 500 metų, todėl lietuviai ir lenkai, paminėjimui to atsitikimo, rengiasi daryti apvaikščiojimus. Lenkai labai nori, kad apvaikščioti išvien su lietuviiais ir nuolatos kviečia prie jų prisidėti. Kaip kur jau lietuviai ir sutiko ant to, bet brooklyniečiai nutarė apvaikščioti vieni. Štai ką apie tai rašo „V. L.“:

„Pirmas draugysčių delegatų susirinkimas įvyko 19 d. gruodžio 1909, kur pribuvo ant nuo 20 draugysčių delegatai. Teiggi pribuvo ar šeši lietuviški kunigai... ir trys delegatai nuo lenkų konferencijos...“

„Nutarta: apvaikščioti 500 metų sukakutes kovos ties Žalgiriu. Toliau nutarta su lenkais nesusidėti, bet apvaikščioti vieniems lietuviiams. Lenkų delegatai tuomi neužgandinti, prasišalino...“

„Ant konferencija buvo laikyta 28 sausio, 1910... Nutarimai: Gatvėmis su paroda nevaikščioti, kadangi būtų vien tik dideli iškaščiai ir tuščias pasigyrimas svetimauciu akyse, kad proseniai būtų galingi o mes šiandien bespėkiai, išblaskyti po visą pasaulį. To vieton sumanyta surengti prakalbas ir užkviesti gerus kalbėtojus, kurie daugiau naudots suteiks mūsų dvasiai, negu vaikščiojimas gatvėmis...“

Eiles prozoje.

Girdi kaip tamsomj naktyje, tartum kas tai brazda; girdi, kas ten, vos tik girdint, rodos sapnas šnabžda. Visur tyku, tartum grabe, svietas jau apmireš, tik aš vienas štai galvoju ir sėdžiu nemigęs. Niekur nieko negirdėti, jokio gyvo balso, tik tai mano širdis šaukia, tykiai ir be garso. Naktis tamsi, visur juoda, nieko nematyti, ko širdelė tu vaitoji, priversti manyti? Kas tau kenkia, ko tu nori, kas tau pasidarė, ko plasnioji ir nemiegi kuomet viskas užsidarė?—Gal skaudžiais žodeliais savo, dabar tave kas užgavo? Klausaus—girdžiu kaip širdelė rodos man ir skundžias:—Vakar man sakytą buvo, ką aš padariau ir, neviskas pasakytą, ką aš tad darau. Žodžiai tie kankina mane, neturiu ramumo; vis plasnioji ir dejuosiu, prispausta sunkumo. Sakyti ir nepasakyti—astriau peilio pjana, aidas tų girdėtų žodžių, gaudes nepaliauna. Aš negaliu sau atleisti, ką aš padariau, rodos nieko pikto, blogo, aš nepasakiau... Tu bereikalo, širdelė, liusti, nerimauji, skundies, plasti ir nemiegi, sunkiai eimanauji. Žmogus, lankus juk dalelė, liuosas, lankus kaip nendrelė, užena vėjai audringi, vėl nustoja laikai laimingi. Žodžius tarti gal kiekvienas, kalbėti negali tik sienos, pasitaiko kad užgauna, bet žeidimas vėl paliauna. Reikia viskas pamaišyti, negali buti vienodume, nuolat sekti ir manyti, kad nebutų nuobodumo. Skaudžius ir malonus žodžius, reik vienaip kainuoti ir visuomet kritišką atsaką išduoti. Tu ne viena gal dejuoji, sunkioj kovoj eimanauji, yra dar kita širdelė, ką nemiega šią naktelę. Praeis šį tamsi naktelę, išaus gražioji dienele; migk, širdelė, neplasnauk, saldžius sapnus tik sapnuok.

A. Z.

KORESPONDENCIJOS

Charlestown, Mass.

Vardai aukavusių draugų ant Varpulėnų bažnyčios, Lietuvoj:

K. Barauskis \$5.50; po \$5.00 aukavo šitie: A. Lukšas, A. Vozgirdas, F. Daujotas, L. Sidlauskis, A. Koveira, F. Daujotas, K. Daujotas, S. Daujotas. O. Rudzinskienė ir J. Vailkus, A. Aleksanori, kad apvaikščioti išvien su lietuviiais ir nuolatos kviečia prie jų prisidėti. Kaip kur jau lietuviai ir sutiko ant to, bet brooklyniečiai nutarė apvaikščioti vieni. Štai ką apie tai rašo „V. L.“:

„Pirmas draugysčių delegatų susirinkimas įvyko 19 d. gruodžio 1909, kur pribuvo ant nuo 20 draugysčių delegatai. Teiggi pribuvo ar šeši lietuviški kunigai... ir trys delegatai nuo lenkų konferencijos...“

„Nutarta: apvaikščioti 500 metų sukakutes kovos ties Žalgiriu. Toliau nutarta su lenkais nesusidėti, bet apvaikščioti vieniems lietuviiams. Lenkų delegatai tuomi neužgandinti, prasišalino...“

Brighton, Mass.

Čionaitiniai lietuviiai neapsakomai įsileidę gerti. Kada ateina kokia šventė, tai kiekvienas rupinas, kad užtektų imti paimti alaus. Kas daugiau nusiperka alaus, tas skaitosi jau aukštesniu vyru.

O katalikai daugiausiai tą rudį garbina. Per Velykas čia tulas Limontas tiek prisigerė, kad atsigulęs daugiau jau nebeatsikėlė. Jis paėjo iš lilonių parapijos ir buvo vedęs, bet pačią jau antri metai kaip išsiuntė Lietuvon. Teip tai eina mūsų Brightone.

K. Vaskis.

Haverhill, Mass.

Mės, haverhilliečiai, perskaitę 13-me „Keleivio“ numerį korespondenciją iš Schenectady, N. Y. labai nudžiugom dasižioje, jog mūsų geradėjas kun. Peža da gyvas tebėr. Mės mislijom, jog jį patiko kokia nelaimė, kad jis teip ilgai neatvažiuoja su mūsų pinigais statyti bažnyčią. Mės manėm, jog viskas jau dingio. Parapijonai, kuriuos kun. Peža tankiai pavaišindavo, o nekurios, kaip jie patys gyriasi, ir automobiliuje pavazinėjęs, visuomet mus ramino, kad mūs vadovas da pargrįž, o jeigu nepargrįž, tai visgi nors jo kelinės paliks parapijai, kurias jis išvažiuodamas užmiršo pasiimti. Bet kelinės kad ir kunigiškos, o bažnyčios už jas vistiek nepastatysim.

Brangūs draugai, schenectadiečiai! Neaukautik jį kun. Pežai pinigų ant bažnyčios statymo, nes mės norim, kad jis pastatytų pirma pas mūs bažnyčią. Jeigu jau būtina norit statyt bažnyčią, tai išsirkint komitetą iš savo tarpo ir pas jį sudėkit pinigų, nes kitaip jums gali palikti tik seni čėvėrykai, kaip mums paliko senos kelinės.

Haverhillio parapijonas.

Scranton, Pa.

Kovo 21 d. po ilgai ligai mirė Juozas Rugienius, 47 metų amžiaus. Amerikoj jis pragyveno 26 metus; paėjo iš Suvalkų red., Vilaviškio paviato, Šunskų gmino, Berninkų kaimo. Amžinos atminties vėlonis buvo laisvų pažiūrų ir populiarišką žmogus. Mokslo buvo baigęs dvi kles Mariampolės gimnazijoje; mėgo skaityti knygas ir laikraščius, prigulė prie S. L. A. ir Joakimo Lelevelio Draugystės. Bet po metų ligos, pagal konstitucijos tiesas, tapo išbrauktas iš draugystės knygų. Bet kadangi vėlonis ilgą laiką minėto draugystės raštininkavo, tad draugystė visados buvo jam prielanki ir da gyvam būnant išmokėję posmertinė! Juozas Rugienius paliko pačią ir ištėkėjusią dukterį dideliu nuliudime! Kaip buvo prašes da gyvas budamas, kad jį palaidotų be jokių tikėjimiskų ceremonijų ant angliskų kapinių Forest Hill, teip ir padaryta. Atidavė vėloniui paskutinį patarnavimą, visi sugrįžom nuliudę. Tai pirmas tokias laidotuves turėjom tarp Scrantono lietuvių.

Kovo 20 d. ant elektrinio gelžkelio rado negyva Petrą Danušą, nežinia kokių būdu tenai papuolusi. Vėlonis Danušas paėjo iš Kauno red., Reseinių paviato, Viuduklės parapijos, Vėjukų sodžiaus; Amerikoj gyveno 18 metų, amžiaus turėjo 40 metų; palaidotas ant lietuviškų nešventintų kapinių. Vėlonio buvo išmokėta už kapines, bet jo draugai nuėjo pas kun. Kurą ir tas vėl atluo \$25 už žemę, o pati liko Lietuvoje su trimis mažais vaikeliais. Ar išpuola teip padaryti ponui prabašui, kuris pas šventą aukurą atsis-tojęs skelbia meilę artimo ir liepia „nesilokamnyt“ ant turtų. Petras Danušas bu-

(Tęsia ant 3 puslapio).

Šmeklos.

Aš mąstau. Mąstau apie savo artimus draugus, pažįstamus. Mąstau apie tą širdį žavėjantį vakarą, mąstau apie tą grožybę gamtos... Mąstau apie tą tyrą vandenį, kuris teip retai čiurkšlena po mano kojų. Aš sėdžiu ant upės kranto ir mąstau...

Štai prieš mane atsistojo senas žilas senelis.

— Ko sėdi čia vienas, atsiskyręs nuo to virdulio gyvenimo? Ar tau nubodo jo linksmybės, ar jau tau nubodo jo grožybės? — Užklausk jį manęs.

— Teip, nubodo — atsakiau aš.

— Nu-bodo! — pasityčiodamas tarė jis, — nubodo. Turint tokias puikias pasilinksminimo vietas, turint koncertus, teatrą, turint tokias galybes aukso, turint fabrikas užverstas įvairiomis puikybėmis ir tau tas viskas nubodo!

— Bet tas viskas ne dėl manęs.

— Ne dėl tavęs! Tai kam tu išsirinai sau valdonas, kam tu apsisitei armija lupikų, činaunikų, kam tu laikai tas budių armijas, kam statai tuos kalėjimus, kur tave patį kankina? Kam tu rėmi karūvės? Tu tą pats viską darai ir tau nubodo. Užmiršk viską, eik su manim, aš tau pakelsiu uždangą ir tu išvysi kitą pasaulį, kitą gyvenimą. — Gyvenimą meilės, gyvenimą šviesos! Tu viską ištyręs, vėl atgysi, paskui galėsi but pranešėju. Eik su manim!

— Negaliu.

— Dėlko?

— Aš vergas šio gyvenimo.

— Tu vergas šio gyvenimo, — atkartojęs senis mano žodžius ir išnyko.

— Aš mąstau. Mano akyse pasirodo jauna pana. Ant galvos liaurų vainikas, kuriame spinkso įvairiomis varšomis žvaigždutė. Drapanos visos žiba melsva spalva. Gelsvi plaukai, išsisklaistę į visas puses jai darė labai dailią išveidą. Mėlynos akys linksmai kaktų mirgėjo. Rankose turėjo kankles, kurios skambėjo stebėtinai malonių balsu.

— Ko atsiskyręs nuo visų, ko teip liudi? — užklauskė ji.

— Man liudna, kad nerandu vietos pasilinksminimui, — kad liudi prispausta žmonija, — atsakiau aš.

— Užmiršk tą alkaną gaują žmonijos, užmiršk jos vargus, užmiršk tą visada vaitojančią liaudį, užmiršk tą visą raugą gyvenimo, užmiršk pats save. Buk aukščiau visų skausmų, aukščiau kentėjimų. Pamyk mane ir lėk sumanym. Lėk į tą berybę erdvę, dainuok apie mane, girk mane! Eik pas mane!

— Negaliu.

— Dėlko?

— Perdaug didelę žaidžą padarė ji mano krutinėje, perdaug artimi man jos kentėjimai...

— Tu svajotojas! — pratarė ji ir išnyko.

Aš mąstau. Mano akyse ir vėl pasirodo jauna pana raudonuose rubuose. Kai rėję rankoj ji laiko raudoną vėliavą, o dešinėje blizgantį kardą.

— Vienuoli! ko toks užsimastęs? Ko ilgiesi? — užklauskė ji.

— Man ilgu, kad nerandu vietos nusiramimui, — atsakiau aš.

— Tau ilgu! Daug jęs tokių vienuolių išsisklaistę visame pasaulyje. Nuo jų, tarytum visas pasaulis užklotas tinklu aimanavimo, tinklu liudnumo. Jungkit spēkas, griaukit sieną, per kurią negalit įeiti į gyvenimą. Griaukit tą sieną, kuri kankina jus. Pamyk mane ir eik su manim, eik į tą plačią minią žmonijos, skelb žodį meilės, brolybės ir lygybės. Stok narsiai į kovą, kovok lig mirties. Atsivers tada prieš tavo akis kitas gyvenimas, gyvenimas pilnas smagumų, gyvenimas meilės, gyvenimas, kur nebus kovos, ten brolybė viespataus... Eik su manim, pamyk mane.

— Aš myliu tave, bet negaliu eit.

— Dėlko?

— Man rytojūs rupi!

— Kaip tai?

— Aš neturiu dirvos po kojų.

— Tu neturi dirvos po kojų? — gailėtingu balsu pratarė šmekla ir išnyko.

Aš mąstau. Prieš mano akis stoji šmekla. Ji mažai buvo panaši ant žmogaus. Sudžiuvus, jos kaulai barškėjo apmetimi skura. Rankoj turėjo surudijusį, sulinkusį kardą. Atkišo ji man ir tare:

— Imk!

— Tik toki?

— Tokį.

Išnyko šmekla, o ausyse ilgai skambėjo „tokį“...

Jonas Bekirdis.

Mirstantis gladijatorius.

Linksminas, puotaujo ištivirkus Roma... Aplodismentais plati skamba arena, — O jis, su perskriosta krutine, bežado Kraujuotam guli purvyne... Veltui da

[bando Melst pasigailėjimo jo žvilgis tamsus: Laikinis valdonas, jo sebras senatorius, Vainikuoja garbe nuveikimą ir gieda... Kas piktai miniai nuveikt's gladijatorių?

Jis nekenčiam's, užmiršt's... apšvilp[ta aktorius, Ir kraujas jo teka — baigias paskutinės Jau jo skaudaus gyvenimo valandėlės... Bet staiga pražibo jo dvasioj spindulys Brangaus jam atminimo... Prieš jį štai

[vilnys Užia Dunojų ir žydi jo gimtinė — Laisvas gyvenimo kraštas — jo tėvynė... Jis mato namelį, sav' mielą šeimyną, Paliktą skriaudimui nedorų kaimynų... Mato žaidžiant vaikus — numylėtus vaikus...]

Seną tėvą, ištisus silpstančias rankas, Šaukiant prieš savęs atspirtį senų dienų... Visi jo lauk' su nauda, garbės vainiku... Bet veltui: jau gėsta žvilgis paskutinis... Apvertins verg's! krito, kaip žvėris girin[is, Bejausmės minios žaislu trumpos valandos...]

— „Sudiev, ištivirkus Roma, — sudiev, P. P. — la. [gimtinė šalis!]

Sonetas.

Kad tai aš bučiau poetu! Tač melsčia, o muza garbinga! Įkvepi gabumą man tu Eilės rašyti stebuklingas...

O muzal duok raktą lyros, Apšviesk tu man kelią spinduliais, Kad sutrintos širdies tyros Išluktų skausmai balsais skardžiais...

Ir juos tik tas suprast galės, Kam laimė šviesiai nežibėjo, Kurio širdij' vien audros klestėjo... Tik tas širdį pažint mokės, Kam laimės žvaigždėlė nešvietė Ir niekad jos spindulių nejautė.

P. Posmyla.

Dainos sidabrines.

Dainos sidabrinės. Iš jaunos krutinės Nesiliaukit kilę, Į tevyne skrieje, Ten, kur aš užaugau, Kur dainuot išmokau. Dainos lengvasparnės — Mintis ir svajonės Mano numylėtos, Kas diena dainuotos, Skryskit į tą šalį, Kur daina daug gali. Dainos giliai liudnos, Dainos labai linksmos, Lėkit, kur klevėli, Baltajį berželį Saulė glamonėja, Leidžiantis bučiuoja. Dainos skausme gime, Liudint užsimegė, Lėkit kur mergeles Skaisčios, kaip dieneles Vakara dainuoja, Bernelius vilioja.

Alf. Liauryza.

Myliu aš mus kaimą.

Ar tyli dar auštant kaimai Lietuvos, Ar vakarop dainos ten skamba, Kaip saulėtą rytą ankstyvos dienos, Kaip tamsioje spindinčią aušrą

Myliu aš mus kaimą.

Ar linksmos pavasario dienos ateina Ir žmonės į lauką išeina, Ar vasaros metui užstojus aplink Mūsų pievose žolės pakvimpa —

Myliu aš mus kaimą.

Čionai ir pažinti man teko akis, Kurios ir dabar tebežiba... Ar siaučia už lango audrota naktis, Ar pusto pašėlusiai žiema —

Myliu aš mus kaimą.

Alf. Liauryza.

Marytė: — Mam, užtrauk tą langą nuo kiemo, aš negaliu teip maudyti. Mama: — Ar vištų bijai? Kieme nieko daugiau nėra. Marytė! — Mam, tai nors tą gaidį išvaryk ištenai...

IŠ LIETUVOS

Pilviškiai. (Mariam. pav.) Buvo krata pas Oną Liudvinačiūtę. Jieškojo daug-ko, sunku ir surašyti. Klausinėjo apie kokią draugiją „lietuvišką“, ar turi ryšius su Aleksa ir tt. Kretė žandaras Kislinskis iš Mariampolės. Paėmė apie 50 laiškų ir knygelę su skolininkų užrašais (ji siuvėja). Girdėjau, buvo kratos ir Kapsuose J-8.

Paminklas. D-ras Staugaitis per „Liet. Žinias“ ir „Viltį“ atsišaukia į visuomenę, kad siųstu aukas įtaisymui paminklo Edmundui Steponaičiui. Aukos prašo siųsti per laikraščių redakcijas, o Šakių (Suv. gub.) apeliokės gyventojai gali dėti aukas staciai pas d-rą Staugaitį.

Negalima. Vilniaus apskr. viršausios pačtų valdybos viršininkas prašo mus pranešti, kad pagal pačtų įstatų, atvirukės, ant kurių išreikšta koks nors popierinis pinigąs (trirublis, penkerublis ir kt.), yra uždrausta siuntinėti pačta.

Teip-pat uždrausta siuntinėti pačta atvirukės su blizgančiais (sutrinto stiklo, sumaišyto su „sluoda“) paveikslėliais. Tokių atvirukų dabar pačta visai nebesiuntinė, o naikina.

Teismas. Varšavos teismo Rumai kovo 9 ir 10 d. s. sk. peržiūrėjo „pabėgimo iš Suvalkų ligonbučio“ (V. Mickevičiaus ir kt.) apeliacijos skundą. Apeliacijos skundas buvo paduotas apgynėjų ir buvo dar uždėtas protestas prokurorui. Suvalkų apskr. čio teisme lapkr. 9, 10 ir 11 d. iš 23 kaltinamųjų buvo 13 visai išteisinti ir tuoj paleisti, o kitiems — teko nuo 3 mėn. kalėjimo ligi 8 met. kategorijos. Dabar visi — ir pirmiau išteisinti — nu-teista nuo 6 ligi 10 metų kategorijos. Zada buti kasacija (Senatan).

Naša Rodina. „Liet. Žin.“ praneša, kad „Naša Rodina“ leidėjai jau sumiti ir atsakomybėn patraukti. Jie varė tokią gešeftą: skelbdavosi laikraščiose (ir lietuviškose), kad leičia įvairius laikraščius su daugybe priedų visai pigiai. Tokiu būdu tik 1908 m. iš žmonių jie išviliojo apie 20 tukstančių rublių, o 1909 m. dar daugiau. Kai kurie ir lietuviai tenai sudėjo savo pinigėlių. Peterburgo policija tik dabar susigriebė ir suėmė Koroliakovą ir Rutkovskį, kurie tokias baikas varinėjo.

Pilviškiai. (Suv. gub.) Ne-toliese nuo Pilviškių yra kaimas Stugučiai. Jisai nebutų įdomus mūsų skaitytojams, bet dėlto jo jaunimas įdomus. Kuone kas sąvaitė tenai buna lioterijos. Išlošėjas ir leidėjas stato nuo savęs po kelias bakutes ir po losimui jau, besokdami, išgeria jas. Žinoma, tuoj atsiranda girtų ir tada visas pragaras. Pačių Pilviškių jaunuomenė neatsilikus nuo Stugučių. Sieji pastarieji, tai nuo kaimiečių ima fondus, už ką turi apmūšti kokį-nors žmogų, vaikną ar net merginą. Girdėjau, kad net yra iš miesčionių susitvėrusi tam tyčia kokia tai draugijėlė, kuri pagal taksą, už buteliuką, tik ir užsiima žmonių mušimu. Nežinia, ar ta draugijėlė registruota kur...

Sėdoj. (Telsių pav.) kovo 4 d. kilo gaisras. Šitas gaisras nuo Naujų Metų jau ketvirtas. Kalba, kad padegikų darbas. Vienas jau sumtas, kuris prisipažino, padeginėjęs dėlto, kad neturėjęs darbo. Žmonės įbauginai, kai-kurie danginasi į sodžius.

M. S. ir Albrus.

(Tasa nuo antro pusl.)

vo teisingas žmogus, niekam neliko skolingas. Amerikoj gyvendamas, visą savo laiką dirbo anglies kasyklose.

Ilsėkites viengėčiai šitoj svetimoj Amerikos žeme! Bačių Juozas.

Cambridge, Mass.

Iš vietinių Lietuvių gyvenimo šiuom tarpu jokių svarbesnių nuotikių neatitiko. 3-čio Balandžio sulosta trijų veikmių komedija „Amerika Partij“. Statė vietinė parapija. Publikos susirinko į 200 suviršium. „Aktorai“ savo roles, išskyrus Vinčą, sulosė teip prastai, kad jau prasčiau ir negalima buvo. Geistina butų, kad antru kartu prasilavintų kiek geriau, o jeigu ne, tai kad ir visai ant scenos nepasirodytų, nes su tokiais perstatymais netik kad publikos neužganedintam, bet visai ją nuo dailos atgrasintam. Našės Valgas.

Nauji Raštai.

Politiškoji ekonomija, kas ji yra ir ko mokina. Pagal D-rą J. B. Marchlewskį ir kitus sutaisė ir išleido V. K. Račkauskas. Popiera gera, spauda graži, kalba lengva, turinis gana turtingas.

Valstijai ir mokesčiai. Parasė Juodkalnietis. Išleido „Lietuvos Ukininkas“. Knygutės turinis labai įdomus.

Susimildamas. — Vaizdelis parašytas J. Gurauskio, išleistas „Lietuvos Žinių“, Vilniuje.

„Žmonių knygyne“ No. 4 esąs jau paimtas į darbą. Toj knygutėj redakcija buvo kėtinus leisti „Teatra“, bet paskutiniu laiku sumanijus išleisti Jono Marčionio — Kėsto eiles — pilną turinį — su poeto paveikslu. Tai busianti nemaža knyga ir gražiai apdirbta; prekuiosianti 50 c. „Žmonių knygyne“ prižada išleisti 12 knygučių per metus; pnumerate metams kaštuoja \$1.00.

Adresas šitoks: Baltrušaitis Bros., 2304 Fifth ave., Pittsburg, Pa.

Leidejams Žinotina.

Esu parašęs brošiūrą, vardu „Teatras; jo istorija ir vertybė“, kuri turėjo išeiti kaip „Žmonių Knygyne“ No. 4, bet leidimą jos atidėjome (j. No. 4 dedame Mačio eilių rinkinį) dėl šios priežasties: Sumaniau, mat, gale to veikalo pridėti visų esančių mūsų literaturoj teatrinių veikalo surašą, su trumpais ir kiek galint, pilniais paaiškinimais, naudingais teatrų rengėjams, režisieriams. Neturėdamas visų veikalo po ranka, kreipius į jus, leidejai, ar neprisiųstumėte po 1 egz. minėtų veikalo. Bučia dėkingas, jei kas su veikalu prisijustų ir jo paaiškinimą; tat man sutauptų šiek-tiek laiko, nes užtektų tik peržvelgti, nereikėtų ištisai visą skaityti.

Juozas Baltrušaitis, 2400 Fifth ave., Pittsburg, Pa.

DRAUGYSTĖ

Lietuviška Tautiška Tėvynės Myletojų No. 1. Town of Lake, Chicago, Ill.

ADMINISTRACIJA: Prezidentas A. J. Bierzynskis, 4600 S. Paulina st. Vice-prez. A. A. Poszka, 4603 So. Harmitage ave. Prot. rašt. K. A. Czapas, 4437 S. Wood st. Turty sokr. Leonginas Jaugilis, 4606 S. Paulina st. Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Pajieškojimai

Pajieškau savo drango Jono Graibaus, paeina iš Kauno gub., Wilkmergės pav., Štapiškio parapijos, Bajorų kaimo, trijs metai kaip Amerikoj, girdėjau, kad gyvena Elizabeth Port, N. Y. Jis pats ar kas kitas malonės duoti žinią siuo adresu: Vladislavas Dubendris, P. O. Rumford, Maine.

Pajieškau savo brolio Antano Žalio paeina iš Lietuvos Kauno gub., Ukmėrgės pavieto, Viešintų parapijos, Balčiūniškių palivarko, treji metai kaip Amerikoj. Pirmiau gyveno East St. Louis, o dabar nežinau. Jeigu kas apie jį žino arba jis pats teiksitis duoti žinią siuo adresu: Mr. Kezimeras Zalis, 65 Greenpoint ave., Blissville L. Y. City New York.

Pajieškau savo trijų draugų Igno Žukauko ir Aleksandro ir Liudviko Valšionių: visi paeina iš Kauno gub., Panevėžio pavieto, Joniškelių miestelio Meldžiū kreiptis ant šito antrašo: A Valeika, 553 Main st., Cambridgeport, Mass.

Apisaukokit ir praneškut ant žemiau paduoto antrašo, jeigu kur atvažioutų jaunas, nedidelio ūgio vaikiną, Juozas Moekevičia, kuris apie Bostoną daugumą prigavo, skolinamas pinigų ir gaspadienas nemokėdamas už pragyvenimą (burd) ir ant galo, pavogęs vieno vaikiną laikrodėlį, prasišlino iš šios apielinkės.

J. P. Raulinaitis, 28 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Pajieškau savo draugo Konstantino Kucinsko, paeina iš Kauno gub., Ežerų pavieto, Panemunio parapijos. Ste-nionio sodžiaus. Jau metai kaip Amerikoj; pirmiau gyveno Bridgeport, o paskui išvažiavo į Lawrence. Dabar, girdėjau, esąs Chicagoj. Turis pas jį svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas malonės duoti žinią siuo adresu: Juozapas Grigas, Black Rock Bridgeport, Conn.

Pajieškau savo kaimynų Kazimiero Gudo Kauno gub., Kupiškio parapijos, Kausany sodžiaus ir Povilo Šlaikio Kauno gub., Skapiškio parapijos, Abonių sodžiaus ir Juzapo Dumsos, Kauno gub., Panevėžio pavieto, Sėduvos parapijos, Pakalniškių sodžiaus. Kas apie juos žino arba jie patys teiksitis atsi-aukiti ant šio adreso: A. Gudelis, 83 Waverly st., Brighton, Mass.

Pajieškau savo draugo, Antano Jaramino, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Papilės parapijos. Šilkiškių sodos. Jis pats ar kas kitas teiksitis duoti žinią ant šio adreso: Juozapas Smilgis, 10 Swift st., Lowell, Mass.

Pajieškau savo kaimynų Mikolo Pavlaikos, paeina iš Kauno gub., Telsių pavieto, Garzdų parapijos S. M. M. apie 18 metų yra Amerikoj. Jis pats ar kas apie jį žino praneškut šiuo adresu: Mr. Antanas Vilkas, 26 E. 21-th st., Bayonne City, N. J.

Pajieškau draugo Jokubo Zenevičiaus ir draugės Onos Pigagiūtės. Pirmas 7 metai kaip Amerikoj ir gyvena, girdėjau, Chicago, Ill. Jisai paeina iš Vilniaus gub., Trakų pavieto, Žemarių parapijos ir valstaus, kaimo Žiodeliškųjų. Turis pas jį labai svarbų reikalą. Antra 10 balandžio išvažiavo iš mūs ant vienos dienos; ji turėjo važiuoti į North Weymouth, Mass., bet dabar nieko apie jį nežinom. Jie patys, ar kas kitas teiksitis duoti žinią ant šio adreso: M. Gruzinskas, 33 Sawtell ave., Montello, Mass.

Pajieškau savo pusserės Rozalijos Brazdaitės, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn volosties, Raudnų miestelio; tris metai atgal gyveno Lewiston, Me., o dabar nežinau kur. Turis pas jį labai svarbų reikalą. Kas apie jį žino meldžiū pranešti šiuo adresu: Jurgis Žilinskis, 20 Congress st., Rumford, Me.

Pajieškau savo brolio Telesforo Ostrowskio, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn valstaus. Užklausk kaimo. Jis pats ar kas apie jį žino, meldžiū pranešti šiuo antrašu: Kaz. Ostrowsky, 197 Ames st., Montello, Mass.

Pajieškau savo pusserės Rozalijos Brazdaitės, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn volosties, Raudnų miestelio; tris metai atgal gyveno Lewiston, Me., o dabar nežinau kur. Turis pas jį labai svarbų reikalą. Kas apie jį žino meldžiū pranešti šiuo adresu: Jurgis Žilinskis, 20 Congress st., Rumford, Me.

Pajieškau savo brolio Telesforo Ostrowskio, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn valstaus. Užklausk kaimo. Jis pats ar kas apie jį žino, meldžiū pranešti šiuo antrašu: Kaz. Ostrowsky, 197 Ames st., Montello, Mass.

Pajieškau savo pusserės Rozalijos Brazdaitės, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn volosties, Raudnų miestelio; tris metai atgal gyveno Lewiston, Me., o dabar nežinau kur. Turis pas jį labai svarbų reikalą. Kas apie jį žino meldžiū pranešti šiuo adresu: Jurgis Žilinskis, 20 Congress st., Rumford, Me.

Pajieškau savo brolio Telesforo Ostrowskio, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn valstaus. Užklausk kaimo. Jis pats ar kas apie jį žino, meldžiū pranešti šiuo antrašu: Kaz. Ostrowsky, 197 Ames st., Montello, Mass.

Pajieškau savo pusserės Rozalijos Brazdaitės, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn volosties, Raudnų miestelio; tris metai atgal gyveno Lewiston, Me., o dabar nežinau kur. Turis pas jį labai svarbų reikalą. Kas apie jį žino meldžiū pranešti šiuo adresu: Jurgis Žilinskis, 20 Congress st., Rumford, Me.

Pajieškau savo brolio Telesforo Ostrowskio, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn valstaus. Užklausk kaimo. Jis pats ar kas apie jį žino, meldžiū pranešti šiuo antrašu: Kaz. Ostrowsky, 197 Ames st., Montello, Mass.

Pajieškau savo pusserės Rozalijos Brazdaitės, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn volosties, Raudnų miestelio; tris metai atgal gyveno Lewiston, Me., o dabar nežinau kur. Turis pas jį labai svarbų reikalą. Kas apie jį žino meldžiū pranešti šiuo adresu: Jurgis Žilinskis, 20 Congress st., Rumford, Me.

Pajieškau savo brolio Telesforo Ostrowskio, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn valstaus. Užklausk kaimo. Jis pats ar kas apie jį žino, meldžiū pranešti šiuo antrašu: Kaz. Ostrowsky, 197 Ames st., Montello, Mass.

Pajieškau savo pusserės Rozalijos Brazdaitės, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn volosties, Raudnų miestelio; tris metai atgal gyveno Lewiston, Me., o dabar nežinau kur. Turis pas jį labai svarbų reikalą. Kas apie jį žino meldžiū pranešti šiuo adresu: Jurgis Žilinskis, 20 Congress st., Rumford, Me.

Pajieškau savo brolio Telesforo Ostrowskio, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn valstaus. Užklausk kaimo. Jis pats ar kas apie jį žino, meldžiū pranešti šiuo antrašu: Kaz. Ostrowsky, 197 Ames st., Montello, Mass.

Pajieškau savo pusserės Rozalijos Brazdaitės, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn volosties, Raudnų miestelio; tris metai atgal gyveno Lewiston, Me., o dabar nežinau kur. Turis pas jį labai svarbų reikalą. Kas apie jį žino meldžiū pranešti šiuo adresu: Jurgis Žilinskis, 20 Congress st., Rumford, Me.

Pajieškau savo brolio Telesforo Ostrowskio, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn valstaus. Užklausk kaimo. Jis pats ar kas apie jį žino, meldžiū pranešti šiuo antrašu: Kaz. Ostrowsky, 197 Ames st., Montello, Mass.

Pajieškau savo pusserės Rozalijos Brazdaitės, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn volosties, Raudnų miestelio; tris metai atgal gyveno Lewiston, Me., o dabar nežinau kur. Turis pas jį labai svarbų reikalą. Kas apie jį žino meldžiū pranešti šiuo adresu: Jurgis Žilinskis, 20 Congress st., Rumford, Me.

Pajieškau savo brolio Telesforo Ostrowskio, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn valstaus. Užklausk kaimo. Jis pats ar kas apie jį žino, meldžiū pranešti šiuo antrašu: Kaz. Ostrowsky, 197 Ames st., Montello, Mass.

Pajieškau savo pusserės Rozalijos Brazdaitės, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn volosties, Raudnų miestelio; tris metai atgal gyveno Lewiston, Me., o dabar nežinau kur. Turis pas jį labai svarbų reikalą. Kas apie jį žino meldžiū pranešti šiuo adresu: Jurgis Žilinskis, 20 Congress st., Rumford, Me.

Pajieškau savo brolio Telesforo Ostrowskio, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn valstaus. Užklausk kaimo. Jis pats ar kas apie jį žino, meldžiū pranešti šiuo antrašu: Kaz. Ostrowsky, 197 Ames st., Montello, Mass.

Pajieškau savo pusserės Rozalijos Brazdaitės, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn volosties, Raudnų miestelio; tris metai atgal gyveno Lewiston, Me., o dabar nežinau kur. Turis pas jį labai svarbų reikalą. Kas apie jį žino meldžiū pranešti šiuo adresu: Jurgis Žilinskis, 20 Congress st., Rumford, Me.

Pajieškau savo brolio Telesforo Ostrowskio, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn valstaus. Užklausk kaimo. Jis pats ar kas apie jį žino, meldžiū pranešti šiuo antrašu: Kaz. Ostrowsky, 197 Ames st., Montello, Mass.

Pajieškau savo pusserės Rozalijos Brazdaitės, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn volosties, Raudnų miestelio; tris metai atgal gyveno Lewiston, Me., o dabar nežinau kur. Turis pas jį labai svarbų reikalą. Kas apie jį žino meldžiū pranešti šiuo adresu: Jurgis Žilinskis, 20 Congress st., Rumford, Me.

Pajieškau savo brolio Telesforo Ostrowskio, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn valstaus. Užklausk kaimo. Jis pats ar kas apie jį žino, meldžiū pranešti šiuo antrašu: Kaz. Ostrowsky, 197 Ames st., Montello, Mass.

Pajieškau savo pusserės Rozalijos Brazdaitės, paeina iš Kauno gub., Šiaulių pavieto, Kuršėn volosties, Raudnų miestelio; tris metai atgal gyveno Lewiston, Me., o dabar nežinau kur. Turis pas jį labai svarbų reikalą. Kas apie jį žino meldžiū pranešti šiuo adresu: Jurgis Žilinskis, 20 Congress st., Rumford, Me.

Pajieškau savo brolio Telesforo Ostrowskio, pae

